

ANY VI

NÚM. 237

BARCELONA 10 MARS 1893

Clèlia Tarrés

Vots son... garrotadas!

No han de ser sempre trunfos.
Que 'n vaig ser de taul...

Tota la culpa va tenirla un *salmeroniá* (sic) que viu al altre replá de casa y que va dar-me entenet d'anar á votar per aquell apostol de la democràcia.

Jo que, com molts d'altres, vaig venir al mon quan á la qüenta ja s'havían repartit las porcions del globo terráqueo que Deu va crear pera tots los seus habitants, m'he trobat dins la classe dels fadrins externs de la humanitat; y per mes que jo n'estava aconsolat per la fo sa de la costum, aquell bon vehí va convencerm que tenia un dret á la *herencia*, y que sols podia adquirirla conquistant los drets naturals per medi del *trunfo* de la quarta classe á la que segons éll jo perteneixo.

Aixó de la *quarta* ja no 'm va fer gayre bon efecte, y es perque un dia la portava en lo café del Ginjol y á mes de perdre la nit, vaig perdre catorze pessetas que per mí varen ser catorze caballs, y sols vaig guanyar tres bofetadas de mans d'un pinxo que 'm van deixar la galta que semblava que dins de la boca hi tingués una poma camusina de las que 'n fan pagar trenta céntims en lo Colmado del Café de Pelayo.

Pero com que l'home may escarmenta, y aquell va assegurar-me tant que la causa era nostra perque en lo mon los desheredats son los mes, y vots son... trunfos, lo diumenge al dematí vaig mudarme y acompanyat del meu *Virgilio* varem dirigirnos al Colegi en lo carrer Major de Gracia.

Al arribar allí varem darnos dugas candidaturas, y com qu'era aviat vam dirigirnos al *café dels pobres* qu'are se 'n diuhen botillerías pera no dirne tabernas com abans.

Alli lo meu Mentor va demanarme cinch céntims del pastós y varem, es dir, jo no, ell, va entaulá conversa ab uns que ab l'olor ja vaig coneixer qu'eran de la secreta.

Va fer un discurs que ja no hi ha un mellor.

Ja no 'm vaig estranyar de que 'ls tipógrafos y sabaters anessin en candidatura pera ser diputats.

Vaja... parlava bè; pero *los del ordre* no debian ser del meu parer, perque á las pocas paraulas ja lo van cridar á l'*ordre*, y llavors fent lo tremendo, los hi va dir que 's despullessin de la seva dignitat y que surtissen dos d'ells fins al Camp de 'n Grassó á barallarse ab ell y ab mí.

Home!... vaig exclamar jo, no trovantme conforme ab aquell sistema d'arreglo.. pero ni 'm va deixá acabar de dir, sino que agafantme per un bras ab la má esquerra mentras ab un dit de l'altra 's tocava la punta de la llengua, fent després un mohiment d'avançe y treyantme al mateix temps al carrer, va arrancar via amunt mentres dos dels altres, armats ab uns garrots com los del Bato y Borrego, 'ns seguían á poca distancia.

—Bè... pero, ahont aném ara? vaig exclamar jo, tornantsem la pell del cos com si m'hi tiressin arenilla.

—A trevallar per lo porvenir del poble... á ser, si convé, uns mártirs del progrés... va contestarme mirant á un c ntó y á l'altre com buscant aplausos ab los ulls.

—Bè sí, pero... veuréu... la de casa si hi vaig averiat no sé com s'ho pendrá.

—¿Com s'ho ha de pendre?... ab heroisme! Ja la conech jo á la vostra dona; sé que 'm donará las gracias.

—Es que francament...

—¿No sou un fanátich per la llibertat?

—Sí.

—¿No voléu l'emancipació del quart estat?

—Sí, pero sense rebre; no 'm trobo en disposició de que m'ataconin.

—Es lo que queda per veure!

—Pero jo no duch rés y ells portan uns garrots ab honors de llatas de tres gruixos.

—Deixéu que los portin... nosaltres portém la rahó, lo dret, la justicia... Caminéu que ja hi acabém de ser.

—Ah, no!... vaig exclamar jo, y girantme als que 'ns seguían, dich: Escoltin...

Una garrotada que 'm va fer caure la candidatura que portava á la má va ser la contesta d'aquells dos mestres.

Després d'aquella van seguirne tres ó quatre mes que varen deixarme que jo ja no sabia si eram al dematí ó á la tarde.

Vaig anar de cap á l'acera y al tornarme á aixecar pera veure si lo *salmeroniá* venia al meu socorro, te'l veig carrer amunt ensenyantme ab rapidés vertiginosa tot lo plá de las so'as de las sabatas com si fes torradas ab máquina.

Després de rebre mitja dotzena de puntadas de peu al carpó, pera no dar-me tota la pallissa del mateix color, vareig arreplegar una cantonada que, voltantla ab un punt de vals saltát, va fer-me guanyar prou distancia pera posarme fora de tiro dels meus companys de viatge.

Vaig arribar á casa que la dona no 'm coneixia.

Després he sapigut qu'un altre del tercer pis havia també tornat del *temple del Sufragi* ab un tros d'orella de menos y que 'l mosso del carreter d'abaix á la botiga havia arribat aguantantse un ull que li sortia de la órbita com un grá de rahim moscatell.

Vaig enterarme y tots eran del quart estat

L'úich que no ho era, era aquell que va embarcarme y que després he sapigut que cobrava vuyt rals d'un cassino per cada vot que destorbava dels que, á judici seu, podian votar á favor de la República.

Jo ja tenia ganas d'empendrel perque l'he vist dos ó tres vegadas, pero he pensat *plantarme* ab lo punt que 'm van dar y seguir untantme l'unguent de contracás per tota l'esquena fins que ja no 'm fassi mes mal.

SERRALLONGA.

EPÍGRAMA

Passá l'enterro de 'n Piu
ahir per devant d'un *fort*,
y 'l centinella, per sort,
va cridar:—¡Alt! ¿qui viu?—
Y un del dol respongué:—Un mort.—

J. BOMBI R.

GRANOTAS AL COVE!

I.

UN sumariu currido
d' aquells que per tot se 'ls troba,
d' aquells que fent lo Cupido
sense dir sisquera embido!
fican la granota al cove,

Troba en son camí una nena
de quinze á disset abrils
y sens compassió ni pena
vejentla de gracias plena
li fá l' os per tots estils.

Com un gos li vá al darrera
mirant de ferla eterní
dihentli ab veu salamera:
—¡Estimim un xich, pitera!
¡per Deu no 'm fassi patí!

¡Angelet baixat al mon,
cregui que 'l meu cor l' estima
molt... y en tant s' aixuga 'l front
mes á la nena s' arrima
y... la nena no respon.

Pero al fi tant la segueix
y tanta saliva esmersa
espressantli lo mateix,
que ais poch dias consegueix
mantení ab ella conversa.

—L' adoro!—Massa que 's veu.
—Se 'n burlla?—Deu me 'n reguart!
—Puch esperar?—Si vol Deu...
—Ayl si vejés lo cor meu...
—Ara no, que tinch molt tart.

La granota esporuguida
se 'n vá á casa l' endemá,
ell dóna un' altra embestida
y un xiquet mes amansida
se deixa tocar la... má.

—Si fos cert?—Li dich de cor
de vosté es ma vida tota:
Ella dóna un sí ab rubor
y pensa lo seductor:
—Ja no t' escapas, granota.

Parla ab los de casa, ara,
diu la noya, y sent precis
lo Tenorio ab res repara,
té una entrevista ab la mare
per sortir del compromís.

La mare qu' es molt baboya
al veure un jove elegant
y que porta alguna joya,
sols perque 's casi ab la noya
li dóna entrada al instant.

Y aquí 'l saynete comensa
que té de acabar en drama,
la mare té una fé inmensa,
la minyona cap mal pensa
y 'l traidor urdeix la trama.

La mare fá centinella
mentres parlan aprop seu,
mes com que la dona es vella
y es llarch de dits lo trapella,
moltas cosetas no veu.

Ell es jove de palica
y tota la ciencia aboca
y encar que alguns cops li pica
quan l' amor propi li toca,
la donzella 's mortifica.

Y aixís las vetllas depressa
passan, mentres lo babau
manté la conversa tiessa
y la cosa está que bessa,
pero la granota al cau.

La mare té la costum
de dormirse, la bombeta
que oli crema fá molt fum
negant, poch á poch sa llum...
y la cosa está que... peta.

Pera si espurnateixant
s' apaga y ningú l' encen,
la pobre mare... roncant,
y ell y ella... estant parlant
de son pròxim casament.

Ell, parlant del matrimoni,
posa á Deu per testimoni;
la minyona tot se ho creu,
y al sentir lo nom de Deu
dóna l' empenta 'l dimoni!!!

L' endemá ja no ve 'l jove,
al sent demá en lloch se 'l troba,
y als tres mesos la xicota
s' adona que la granota
s' ha ficat dintre del cove.

II.

Venent tronjas y melóns
feu en Pau molts dineróns,
mes va arribar á saber
que lo diner fá diner
y buscá negocis bons.

Un dia veu un lletrero
que deya aixó ab molt salero:

GRAN CAJA DE CAPITALES:
DA POR CADA MIL REALES
AL AÑO, UN MILLON ENTERO!!

Eixa blava 'l deixa blau
y queda com un babau;
d' alegría 'l cor li bota;
pero encare la granota
no gosa deixar lo cau.

Queda un moment pensatiu...
pero al fi: —Negoci!!!— diu;
negoci enter y rodó,
al cap del any un milló!
y al pensarhi 'l tonto riu.

Va á la caixa ab quatre passos,
de moneda veu cabassos,
pel seu brill cegat se troba,
y la granota en lo cove
no hi entra... que hi cau de nasso.

Alli affuixa 'l seu diner
en cambi d' un gros paper
ab la firma del gerent,
va á casa seva content
y com qu' es rich... res vol fer.

De millóns parla de dia,
millóns á la nit somia,
millóns veu per tot arreu,
y al sentirlo, tothom creu
que té la milló-mania.

Passa l' any l' hora s' acosta...
y vá correns, que ni ab posta;
troba la porta tancada;
truca, truca, però nada
ningú li torna resposta.

Pe 'l diner desesperat,
alarma á tot lo vehinat,
fins que l' entera un vehi
que 'l milló ja no es allí,
que aquella caixa ha volat.

Eixa noticia l' aixafa
y fins un treball li agafa
no pot creure l' intelís
que 'l gerent es á Paris
á disfrutar de la estafa.

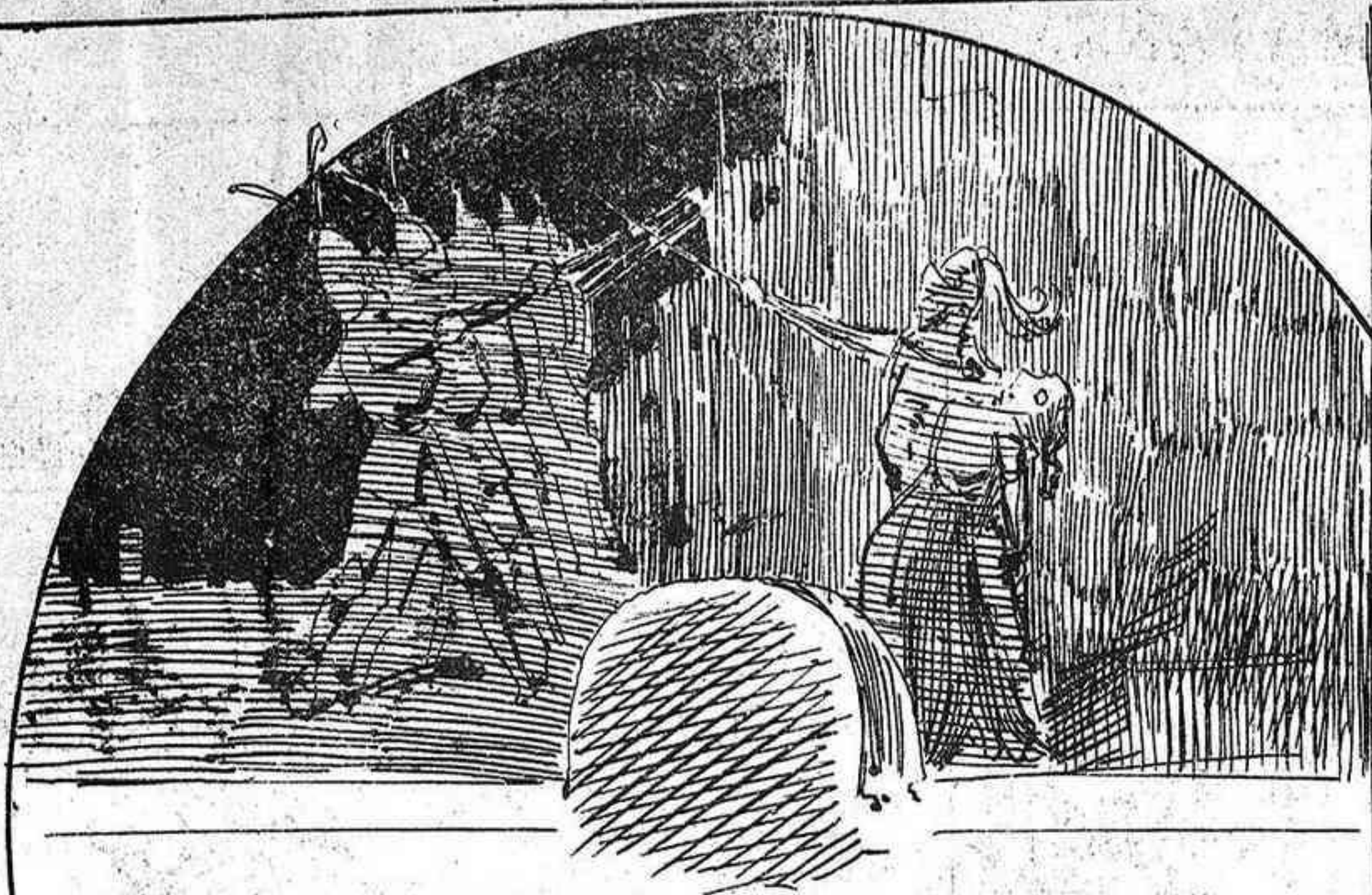
Ara en pobre Pau que 's troba
sens diners y sense roba
plorant diu á la gent tota:
«Caritat per la granota
que va caure á dins del cove».

JOSEPH M.ª CODOLosa.

MATANSA CABALLAR

—Carn de caball? Ay quina porqueria!
—Jo 'n menjo, be 'n poden menjar vostés.

FUNCIONES Y RAMERA

AUTO-BIOGRAFIA UN GÓMIGH DE SEGAR

—Si 'm permeteu los faré deu céntims de mon caràcter, aficions y altres menudencias, y no s' escoltin al mon perque, á los del meu coro los hi volen molt mal.

Lo meu anhel:

Arrivar á ser un Carlos Latorre... un Julián Romea, es dir... ja ho soch; sols que 'l públich está poch ilustrat y 'm coneixerá quan m' hauré mort.

Mon defecte:

Sacrificarho tot al art!

Lo que 'm faria infelís:

Qu' en las Reformas desapareixés la Rambla.

A qui ompliria de petons:

Al que 'm pagués un traje encara que 'm des quatre revessos.

Quan he disfrutat mes:

A la Bisbal quan van tirarme quasi un sach de patatas mentres feya *El Tenorio*, assegurantme un mes la subsistencia.

Los meus autors predilectes:

'N Piquet y 'n Guimerá.

Gent á qui no puch veurer:

Als toreros y gimnastas.

Lo que mes 'm carrega:

Que 'm xiulin abans d' acabá un parlament.

Lo que voldria que 'm perdonessin:

Los cafés que dech als mossos dal *Espanyol*.

Cosas que no necessito:

Herbas per' fer venir gans.

Als quins treuria del mon:

Als que no fian

Ahont voldria morir:

Sota una taula de cá 'n *Justin*.

Quan:

Quan ja haguessin desát los angels las trompetas del Judici final.

TITELLA.

CARAMBOLAS

TOTHOM sab ferne.

Fins, de vegades, los que no saben ni coneixen los billars son 'ls que 'n fan més de seguidas y corridas.

Hi há homes y donas carambolistas.

Dintre 'l comerç, per exemple, se fan negocis per carambola, que generalment resultan 'ls més acertats y positius.

En lo mon de las Arts y de las Lletres hi há xitxarel·lo que no arriba á la sola d' un *taco* y fá *carambola justa* (pér injusta que siga) ab una reputació ó ab un nom que li dona profit y gloria. Aixó sí, d' aquestos n' hi han molts y molts que gastan molts *florejos* y fan carambolas *per taula* ó per ahont menos se pensan, buscant *recons* d' influencias. Son uns verdaers *xambóns*, pero la qüestió es que guanyan.

De xicotas, ne coneix una pila d' aficionadas á fer sort per carambola; sino que succeheix á moltes d' ellas que, si 'n fan alguna, es per *retruch*; però també s' *apuntan*.

Polítichs se trovan á cada pas que, per carambola, s' han enfilat com una carbassera, gracias á algun *retrocés* ben fet ó mal fet, buscant *reunions* per lluirse y *passejarshi*; però molt sovint passa que, per falta de rals, vull dir, de *guix* ó per efecte de sortirli tots 'ls efectes al revés, davant dels *miróns* de la Opinió pública, té la desgracia algun d' ells de caureli la *bola* de la sort á terra ó de fer un *set* al *panyo* del Prestigi, y a las horas sigui qui sigui ja cal que 's *dési*, porque ni per *concejal* serveix.

En una paraula; á carambolas en lo billar de la Vida hi juga tothom y tothom ne sab, á sa manera. Alló de que s' errin més ó menos carambolas ó que s' *espifíhi* de quan en quan, es degut á la mes ó menos *pega* del mortal que juga.

Prous carambolas, porque l' assumpto aquet mereixeria un *artíclás*, y potsé encare; jugant jugant, sortiria un *artíclat* per carambola.

J. BARBANY.

A una coqueta

AHIR

AHIR al contemplarte flor novella qu' al bés del sol son cálzer esbadella, com un alegre esbart de papellóns, lo teu amor molts joves demanavan, pro ab t' altivés mirarse desfullavan, una á una, sas bellas il·lusions.

AVUY

Avuy tot ha cambiat, ja no ets hermosa Aquella un temps poncella mitx desclosa, sens frescura l' ostenta un tronch mitx mort. De lo seu pur olor qu' ubriacava, del esbart joganer que la voltava, tan sols queda 'l recort...

THEOLONGO BACCHIO.

L' Amistat

Qu' es l' amistat?—Es virtut franca y noble; es sentiment que 's prodiga mútuament ab lo nom de gratitut. Aixís, molts, l' han definida porque aixís l' han practicada, mes, quan l' han necessitada han trovat qu' era mentida. Avuy, d' ella, no existeix mes que 'l nom falsificat, per lo tant, queda probat que qui diu «amich» menteix. L' amistat qu' avuy impera es lo pur positivisme convertintlo en egoisme cada qual á sa manera; la verdadera amistat que 'n cap part del mon se trova, per mi es *la lluna en un cove* de la nostra societat.

JOSEPH CARRERAS.

EPÍGRAMA

—¿Ahont tens lo fill soldat?

—Está servint á Almería.

—¿Qu' es de peu ó bè montat?

—No, qu' es de caballería.

J. B. R.

DEFINICIONS

- Escéptich*. Un cego del cor.
- Estimació*. Si anant pel carrer en companyia d' una dona, aquesta 't diu que t' estima molt, mira desseguida si passéu per davant d' algún argenter.
- Fanatisme*. Lo fanatisme acostuma anar de brasset ab la ignorancia.
- Ignocencia*. La ignocencia es moltes vegades ia hipocresía disfressada.
- Ignorancia*. Es com una terra dolenta, que 'ls fruyts que dóna sempre son dolents.
- Incrédul*. Avuy ne diuhen un filósoph.
- Lladre*. Lo camí del Deu Caco segueix una pendent al fi de la qual se divideix en dos; l' un porta á algún ministeri, pels que portan barret de copa; l' altre á Ceuta, pels que portan gorra.
- Matrimoni*. Jo 'l comparo á algunas pessetas falsas. A las dos ó tres fregadas ja 's veu lo llautó.
- Paciencia*. La clau de la ditxa.
- Prostituta*. Es com la abella; 'ns dóna mel, pero 'ns clava 'l fibló, també.
- Orador*. Si ets orador ó actor, crida forsa; porque avuy día com mes se crida mes aplaudit es un. Lo mérit se mideix en la forsa dels pulmóns.
- Serafi*. La muller del próxim.
- Tabaco*. Sinónim de dinamita.
- Viuda*. Un licor esbravat.

S. PITARRETA.

ANUNCI

Com que periódichs
tothom, veig, fá,
un setmanari
vaig á fundá
que tant pe 'l titol
que portará,
com per las cosas
que insertará,
ja 'ls asseguro
que llamará.

Grabats de punta
publicará
y en la portada
ostentará
una vinyeta
que indicarà
las bonas formas
que guardarà
lo setmanari
que 's fundará.

De mitjas tintas
verdas será;
s' hi veurá cama,

molt de safrá,
molt poca roba,
molt «olé yal»
y... etceira, etcetra.

Vaig á acabá:
De setze planas
se compondrá;
y al préu... que 'n donguin
sempre 's vendrá
cada divendres
que sortirá.

Un cos de guras
redactará
la Secció libre
que hi anirá;
un de la Fulla
dirigirá
y un que té lletres (1)
regentarà
la nova impremta
que tirarà
15, 000 numbrus

sense pará...
La edició tota
s' ha d' agotá
cada setmana
sense faltá,
puig d' aquest modo
s' arreglará:

Si ningú 'l compra
ni á regalá,
aquell que 'l tira
's quedarà
tot 'l tiratje
per embalá;
y així 'l negoci
nò pot fallá.
No tindrà titol,
ija s' entendrà!

D' aqueix periódich
se 'n parlará.

PEPET DEL CARRIL.

1 de cambi.

Lo que sento

SONET

PROPET de ma finestra cantar sento
sempre al aucell al despuntar l' aubada;
sento 'ls perfums que allí á la matinada
despedeixen las flors per mon contento.

Sento 'ls xiuléts, quan al llevarme 'm rento,
dels trens que passen baix ma balconada,
sento també la veu enrugallada
d' una minyona, filla d' un sargento.

Sento lo vent xiular ab forsa molta
per la finestra que á la cuyna dona,
de un convent la insufrible campaneta
que esgarrifansas causa á qui la escolta;
mes, lector, lo que sento y bé no 'm sona
es no tenir jamay una pesseta.

R. BALCELLS BELLVÉ.

SÚPLICA Á LAS NINFAS

SONET

OH Náyades bufonas, las mes bellas
de las ninfas que flonjas y aygualidas,
ensenyant vostras formas tan pulidas,
dels rius y de las fonts sou maravellas.

Dríadas y Napeas que á parellas
correu pels prats y 'ls boscos atrevidas,
tan macas á la nit quan adormidas
esteu de cara al cel cubert d' estrelas.

Sílfides que voléu pels camps lleugeras
y Fadas y Nereydas enciseras
y tota la demás semblant quitxalla;

Deixeu estar tranquil al pobre poeta,
puig anant ab vosaltras son cor balla,
se torna de cartró y pert la xaveta.

A. ROSSELL.

EPIGRAMAS

La muller d' en Pau Antich
qu' es dona molt fastigosa,
per dí qu' está calurosa
sempre diu: —Calenta estich.

Lo noy del senyor Vaqué
va dir á n' en Pep Maciá:
—M' agrada jugá ab vosté
perque sab de remená.

CINTET BARRERA.

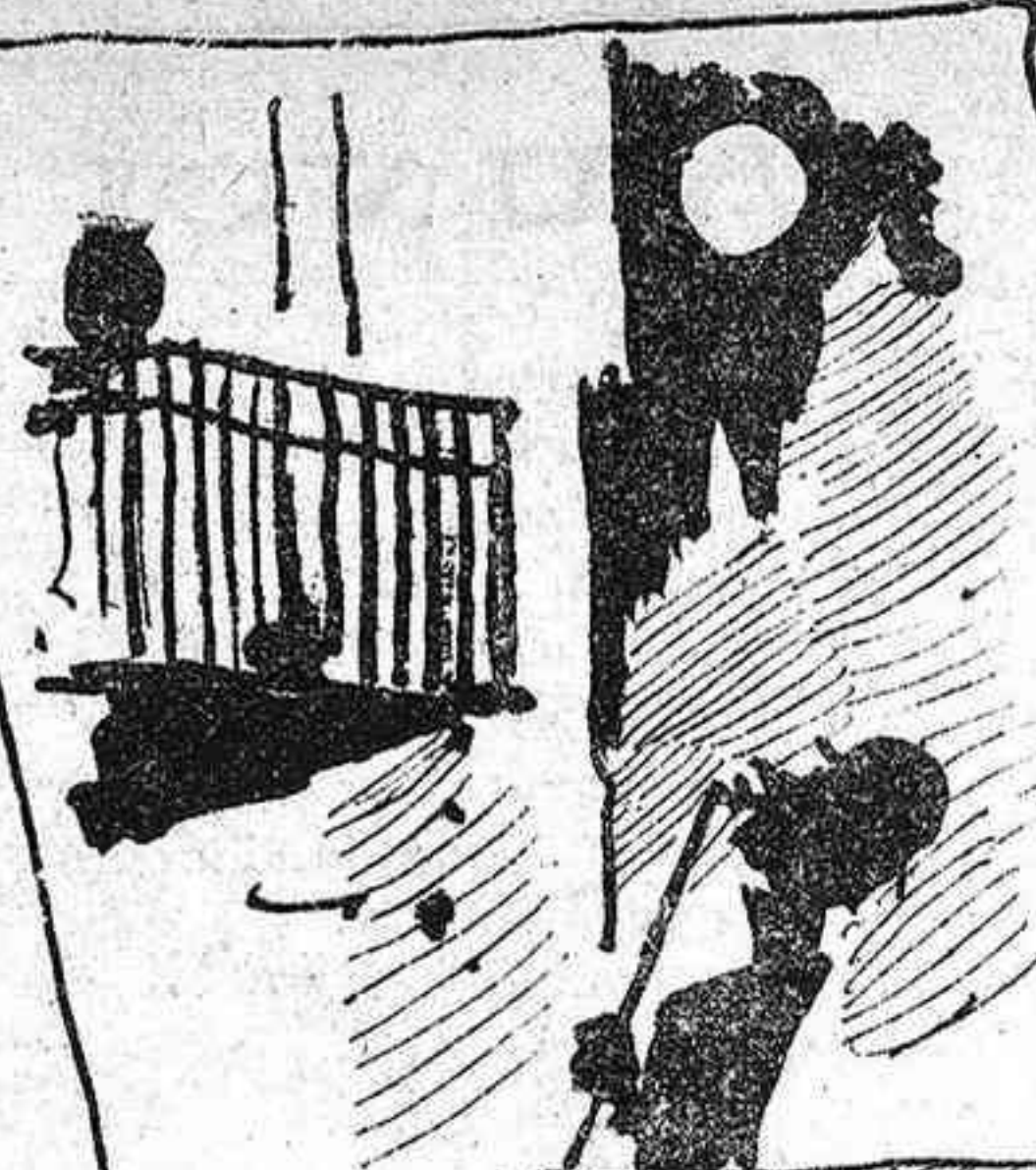
FOTOGRAFIAS INTERESANTES

CATÁLOGO: 50 céntimos

en sellos de correo

The Publishing Office—AMSTERDAM.

Se penjan.

S' fa l' os.

S' escriu.

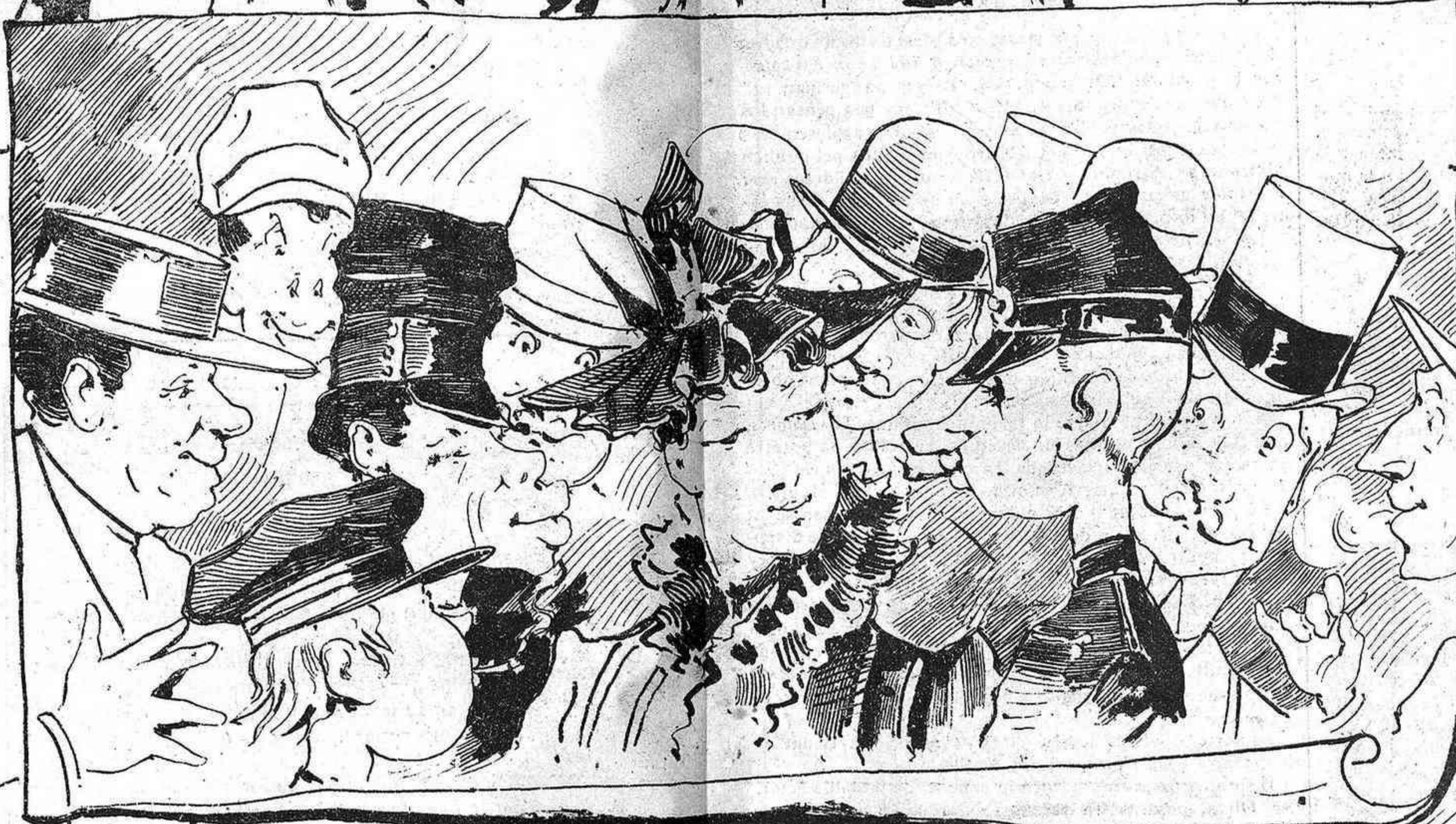
S' emborratxan.

Se suïcidan.

'S va coix.

Van á presiri.

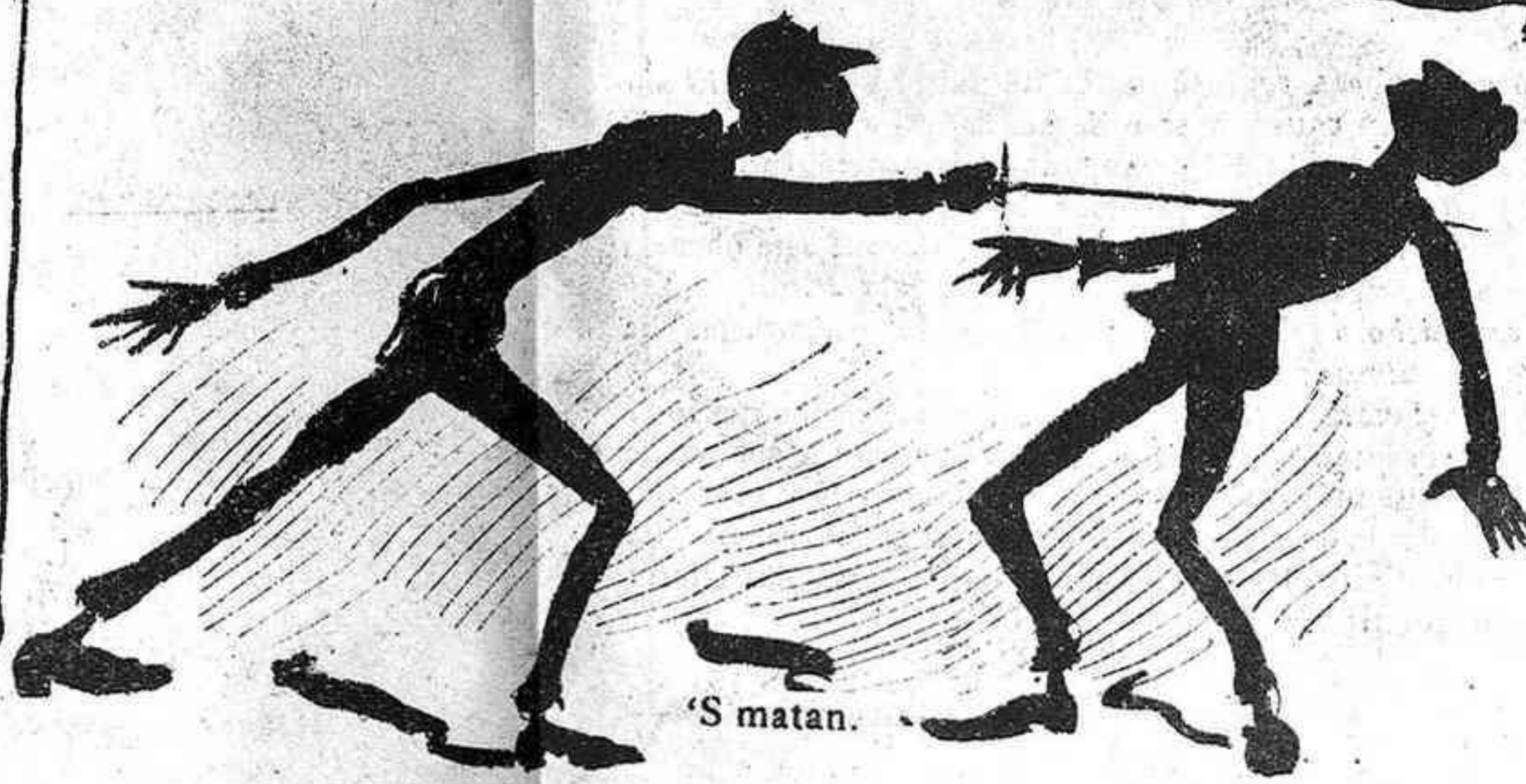
'S fan versos.

'S fa 'l burro.

'S matan.

Fan l' home.

'S tiran pel balcó.

SCALINER

NOSTRE RETRATO

Distingim avuy ab los honors de la nostra *Galeria de Celebritats* á ELENA TANI, artista de opereta italiana que sens exemple igual ha sabut captarse innumerables simpatias dels concurrents al Teatro Circo Barcelonés persas irreprotxables condicions artísticas, logrant que tots quants personatjes de obras siguin á ella confiats, resultin verdaders éxits per sos autors aixís com també á la companyia Tani favorescuda per los *dilettanti* y aficionados al bon gust teatral.

Repichs

LICEO

Son tantas las *qualitats* que posseheixen alguns *artistas* (sic) de la companyia de sarsuela que actúa en aquest teatro, que se 'ns ha assegurat que varis abonats digueren á la Empresa que si no mirava de sustituhils, buscarian la manera de ferlo tancar per lo que á corre cuyta s' han contractat á dugas novas artistas á fi de mirar si ab aquest *remendu* se logra calmar la *turbonada*.

¡Y aixís se veu lo *grrrrran* teatro del Liceyu!

CIRCO BARCELONÉS

Variadíssim ha sigut lo repertori executat en la passada setmana per la notable y cada dia mes aplaudida companyia Tani, figurant entre 'ls estrenos la opereta en 2 actes *Un matrimonio fra due donne*, que lográ un verdader éxit per la acertadíssima execució ab que fou representada, principalment per la senyoreta Eleneta Tani que sigué escoltada ab gust y rebuda ab francas riallas en las mes importants escenas de la obra, donant en los parlaments tota la intenció deguda sense traspasar may los limits de la moral, á pesar de ser son argument bastant verdós. La música lográ 'ls honors de la repetició en casi toissos inspirats números.

També s' ha estrenat *¡Bacio prohibito!*, juguet lírich que casi pot titularse de idili per la finura de son argument. En quant á son desempenyo, ab dir que sigué confiat á las germanas Elena y Adélina y además á lo *papá* Tani, c eyém ocios lo dir que sigué un modelo de afinada execució y que per tal motiu lo públich aplaudí á rabiarse durant tota la obra. Al acabarse lo *duo* del *bacio prohibito* sigueren obsequiadas las dugas jermanas, predilectas ja de nostre públich, ab dugas preciosas paneras de flors.

Ahir devía estrenarse *Lubino* y pera últims de la present setmana s' anuncia *Il diavoli en la corte*, obra que 'n tenim bons informes y que 's creu será l' éxit de la temporada.

ROMEA

Lo benefici de la aplaudida primera dama jove D.ª Adela Clemente res deixá que desitjar.

Las obras ben desempenyadas, molts aplausos, molta entrada y molts regalos.

Pera dilluns s' anuncia 'l de D. Ramón Valls ab un programa bo y extens.

No li faltará concurrencia.

Lo diumenge á la tarde logra un éxit lo drama *La dama de Reus* del Sr. Rocamora

Se segueix ensajant *Lo llas de foch*.

Y 's parla de *La Passió*, á lo que dihem lo de 'n Pitarra:

La Passió

es una flor que 'm carrega
perque fa tan poca oló.

TIVOLI

La preciosa ópera de Verdi, *Ernani*, serví pera fernos sentir algunas notas desafinadas de la Srta. Marra, altras de bastant ben emesas per lo Sr. Simonetti y donarnos á compendre que lo Sr. Borgioli camina á pasos agegantats al *ocaso* de sa vida artística.

Com de costum fou frenéticamente aplaudit lo gran concertant final del tercer acte, pessa que ab sols una regular execució constituheix un triunfo pera 'ls artistas.

Pera debut de la coneguda y simpática contralt senyoreta Fabregas y del baix Sr. Faff (Andrés) se posá en escena lo *Faust*, en que tant los debutants com los demás artistas si gueren molt aplaudits.

Pera ahir s' anunciá l' estreno de *Gli amanti di Teruel*. Ja cal que si la execució correspon al crédito de la ópera lo Sr. Elias aixampli lo teatro.

NOVETATS

Lo dijous passat va estrenarse en aquest teatro un quadret de costums, titulat *A casa l' arcalle ó ditxós ball dels cotxeros!* original del distingit poeta Sr. Brossa Sangermán.

La obra es de argument tan senzill com ben pensat; los personatjes, trassats ab mà segura, se mouhen ab desembrá y 'ls xistes, tots ells de bon género, son acullits pel públich ab francas y estrepitosas rialladas. A nostre entendre *A casa l' arcalle* es la millor producció en un acte que se ha estrenat en lo mentat colisseu durant la present temporada.

Lo Sr. Brossa va ser cridat al palco escénich y saludat ab una calurosa salva d' aplausos.

En lo desempenyo se distingiren tots quants actors h prengueren part, sobresurtint lo Sr. Oliva que va fer las delicias del públich en la execució del paper de cotxero.

La funció á benefici del aplaudit galan jove Sr. Esteve verificada lo dilluns últim fóu molt concorreguda; sent obsequiat dit actor ab valiosos regalos.

A mes de representarse lo magnífich drama *La Dolores* que com sempre alcansá un desempenyo acabat, va posars en escena per primera vegada l' apropósit *La Gran via* (*Ba de tarde*) escrit pel aixirit actor de la companyia S. Montero.

La presentació de l' obra pel mateix autor, excusantse de haverla escrita, es un detall sumament enginyós que disposa á aplaudir los distints parlaments graciosos que conté y á celebrar los tipos populars que en ella surten.

La Sra. Mena va dir ab foch y energia uns versos dedicats á la barretina catalana ab que acaba l' obra; la Senyoreta Sala va fer una pinxeta *que para mi quisiera*, y el Sr. Montero recullí justos aplausos cantant uns *couplets* francesos y representant d' una manera perfecte lo tipo de Noy de Tona.

Se portaren bè los demás actors y l' autor fou cridat ab insistencia á las taulas, sent molt aplaudit.

Dilluns pròxim tindrà lloch lo benefici del notable actor, Sr. Oliva, posantse en escena lo drama *La huèrfana de Bruselas*.

CATALUNYA

Entre las obras representadas de nou, ha figurat *El monaguillo*, que á causa de son desacertat desempenyo ab tot y haverse encarregat del protagonista la senyoreta Segura, creyém que á haverse estrenat ara, no lográria ni la décima part de las representacions que alcansá dita obra en la época de son estreno.

La caza del oso també reproduhida en los últims días, ha sigut mes afortunada.

Dimars s' estrená *Bodas de oro*, sarsuela molt superior á obras representadas en aquest mateix teatro un sens fi de vegadas y que lográ escás éxit per lo motiu de no ser sortit argument de la índole simpática á la concurrencia. La música del mestre Rubio, no despunta en grau superlatiu per sa originalitat.

UN CÒMICH RETIRAT.

ESCRÚPOLS

—M' han dat una llagosta y no goso á menjármela
perque no sé si es peix ó carn.
—Pórtila y me la miraré.

Pera evitar las freqüents exigencies dels provehidors de carns de bou y moltó, se tracta d'instalar en tots los mercats d'aquesta capital taulas hont s'expengui carn de caball.

Si 'l públich d'aquí, imitant al d'altras poblacions, no mostra repugnancia á consumir aquesta classe de vianda, los abastecedors d'altras carns *trotarán*; pero 'ls *peucos* que fins ara havían tingut un fi obscur y trist, somriurán ab alegría, al veure que fins en las taulas de la aristocracia serán saborejats en forma de *biftech* ó *fricandeau*.

¡Quin' honra caballs nafrats!
 ¡Quin gust rocins estantissos
 qu' al Torín assassinats,
 al Canyet erau portats!
 ¡Ara sí que sou felissos!
 A la cassola us veuréu
 ó fregits á la payella
 qu' es un fi que no té preu.
 Ja cal que á coro alabeu
 al senyor Marqués d' Alella.

Lo dissapte últim, D. Ignaci Iglesias, redactor de *Lo Teatro Regional*, doná lectura de son drama catalá en 3 actes y en prosa, titulat *L' escursó*, en lo local del Centre Catalá.

Entre 'ls oyents hi havia distingits literats que felicitaren al Sr. Iglesias per la seva producció, la qual té tant de ben pensada com de valenta.

Esperém poguerla aplaudir aviat en algun teatro d'aquesta capital.

Economía mal entesa:

Un apotecari ponderava á un comprador, estant present la seva dona que sufría dolors reumátichs, los miraculosos efectes d'una medecina que acabava de rebre, contra tota classe de dolors.

—¿Y per qué no me l' aplicas á mí que sufreixo tant?—
 li preguntá la seva *costella*.

—Ja veurás—li va contestar lo farmacéutich—aquest remey lo tinch pel que vingui á comprarlo, pero no pera malgastarlo á casa.

La Empresa del Teatro Catalá (Romea) ha acceptat una comedia catalana en un acte y en prosa, titulada *Sogras del dia*, original de nostre estimat colaborador D. R. Rocavert, la qual se posará próximament en escena.

Lo diumenge últim va morir en la ciutat de Reus, lo jove poeta D. Salvador Fábregas Casanovas, que distintas vegadas nos havia honrat ab las sevas composicions, y que fou director del setmanari catalá *Reus Literari*.

Nos unim al dolor que tal desgracia ha causat á la familia del jove qu' ab tan bon peu havia entrat en lo camp de la literatura.

Los fabricants de mistos 's troban ab mil dificultats per arrodonir lo seu monopoli.

Los venedors se sublevan després dels uns los altres.
 'N Rocamora los hi ha segat l' herba sota 'ls peus.
 Ja tindrán sort de las *venedoras* automáticas.
 Y del greix de gos.

'N Martinez Campos no admét la capitania general de Filipinas perque veu que la seva presencia fa falta aquí á Espanya.

Ab aixó té rahó... Ja s' han donat cassos.

Diu qu' Inglaterra está disposada á tornarnos Gibraltar en cambi de las nostras possessions de Marruecos.

Mira que 'n tenen de barra aquella gent!
 Y qué 'ns van dar ells quan nos lo van *afanar*!
 Recados?

Ja torna está 'n Varela sobre 'l tapete.

L' haguessin fermat curt quan lo del carrer de Fuencarral ara no hi hauria lo del carrer de Carretas.

Y esperinse qu' encara hi ha fil.

Las *fases* de la malaltia del *Chato* lo pressunt criminal del Escorial son mes variadas que las de la lluna.

Tan bon punt s' está morint com ja está fora de perill.
 Que 's prepara algun *pástel*!

Lo diumenge passat, á l' hora de dinar, va presentarse en un col·legi electoral un jove preguntant á la *Mesa* quins eran los interventors fusionistas.

Ningú contestava, creyent tal vegada que 's tractava d'un descamisat capás de fé 'ls *comptes* al primer que digués «jo».

Pero quan lo jove veient que no lograva resposta s' en anava, murmurant: «Jo ho preguntava perque 'ls hi duya 'l dinar» tots van contestar á coro qu' eran fusionistas, fent un expressiu moviment de barras.

Aquest fet tan graciós
 un cop mes 'ns vé á probar
 que 'ls polítichs solen dar
 sols contestació á l' *arrós*.

Sembla que 's tracta de constituir en aquesta capital una associació de pintors que 's titulará «Societat de pintors antipornogràfica.»

Entre las obligacions ridículas que s' imposan los sócis, se conta la de treballar sense modelo femení y no pintar cap desnú.

S' ignora si excluirán la pintura d' ulls en lo fondo dels orinals; pero sembla qu' es lo mes segur. No obstant se 'ns ha dit que 's proposan reemplaçar l' ull ab una *Fulla*, per considerar qu' hi estarà mes bè.

Lo president d' un colegi electoral de Campillo (Alicant) va constituir la *mesa* á las quatre de la matinada, efectuant lo escrutini á las 6 del matí; de manera que quan á l' hora de costum se presentaren los electors de bona fé, van trobarse ab que havia surtit *triumfant* lo candidat que apoyava lo matiner subjecte.

Aquest devia dir: «A quién madruga Dios le ayuda», pero ara 'ls electors indignais volen esmenar lo refrá en lo sentit de que «A quién madruga... pera fer *tupinadas*, se 'l porta á presiri.»

Los falsificadors de eleccions totes se las pensan. Llegim que 'l día primer del corrent mes va morir en Palencia lo candidat liberal pel districte de Astudillo don Llorens Garcia.

Los enemichs polítichs del Sr. Garcia, considerantlo un rival temible, repartiren per tot lo districte, durant la última setmana, esquelas de defunció de dit candidat com á medi d' anular la seva candidatura.

La noticia va impresionarlo tant, fou tan gran lo seu açalorament, que va ocasionarli la mort.

S' ha de confessar que 'ls *tupinayres* d' aquí son mes humanitaris. Los de Palencia fan morir als vius; 'ls de aquí donan vida als morts.

S' han fet las eleccions ab cap mes novetat que lo repartiment d' algunas pinyas y garrotadas sobre las espatllas d' algun tonto.

Sembla mentida qu' encare quedin ressiduos del any 40.

No es estrany que Inglaterra 's proposi *regalarnos* Gibraltar en cambi de las nostras possessions de Marruecos.

Ni tampoch que surtin concejals com los de la última fornada.

'Ns han dit que D. Emilio vol fer un regalo al patriarca *Pedelo* en agraument á la determinació qu' aquest ha pres de separarse del seu *coro*.

No s' ha purificat poch l' atmósfera possibilista!

Ja cal que lo partit se fumigui ara.

Varem llegir que 'l Tribunal havia deduhit que la instrucció de las germanas del *Chato* del Escorial, era casi nula, després de varias preguntas de doctrina cristiana que 'ls hi foren fetas sense ser contestadas.

Aquesta proba no 'ns ha convensut, porque si aixó hi valgués, molts subjectes que per ser burros de debò no mes los hi falta la qua, foren los homes mes sabis del mon.

Creyém que s' ha propalat tal noticia per fer bulla, porque si aixó fos vritat podría dirse il-lustrat qualsevol *Pau* de la *Fulla*.

Telegramas

Madrid, 8.—4, tarde.—Desde la declaració de 'n *Pedelo* á la *Campana*, que 'n Castelar te una basca després de l' altra.

'S tem un *arreglo* del francés.

BIBLIOGRAFIA

S' ha posat á la venda esmeradament impresa, la comedia bilingüe *Nit d' aygua*, de nostre apreciat Director, que ab tan éxit fou estrenada no fa molt en lo Teatro de Romea.

L' autor dedica la seva última producció á son amich D. Anton Ferrer y Robert, de Sitges.

Hem rebut imprés *El Gorro de Fermin* de D. Joseph M.ª Pous música de Perez Cabrero qual sarsuela vá estrenarse ab gran éxit últimament en lo Teatro del Tívoli.

Remerciém l' envió.

SECCIÓ AMENA

A UN EX-ESTUDIAN

N' he quedat tot distret al beure que Agullana y ha un xicot taranbana que se han diu Joanet. Es tanta la seva enegia y ha estudiat per medecina y al seu cap sempre berrina ha desfé alguna poesia. Podrá no tenir programa ni bandera gran, ni chica pero lo que hes de palica nomes ne gasta con brama.

Ell mateix se ba burlá ab tota la seva gracia de la santa democracia y del que la ba fundá. Tot ho accepta tot á parells ab rahons impenetrables agafat tot pels cabells. Con ell parla no hi ha orella que suporti la horrorosa discordancia tumultuosa ab la seva veu de asquella. Ell propaga com hun moro per mi es un gran conflicte beni en aquet districte per Diputat Don Teodoro.

Aquí un contrari teu á parlat del asbalot que mogueres tu, d' Olot del candidat Juan Deu.

B. R.

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL-LUSTRAT Y LITERARI

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Espanya y Portugal, trimestre.	1'50 pessetas.
Cuba y Puerto Rico, id.	2 »
Extranger, id.	2'50 »
Número corrent.	0'10 »
» atrassat.	0'20 »

NOTA.—Tota reclamació podrá dirigirse á la Administració y Redacció del periódich, carrer de Sant Ramón, número 5.—LITOGRAFIA DE RIBERA Y ESTANY.

—Un sol districtel quan sab hasta 'l barbé que m' afaita, qu' era abans l' amo... ¡Ay Morayta!
—Pitjor jo que no 'n tinch cap.

BIBLIOTECA POPULAR CATALANA

Volúm I.

POESIAS DE FREDERICH SOLER (Pitarra)

(Mestre en Gay Saber)

— UN TOMO DE 200 PLANAS, PREU: DOS RALS —

Los Srs. Corresponsals poden demanar los que desitjin en la Administració d' aquest periódich, 5, Carrer Sant Ramón, 5.

LITOGRAFIA BARCELONESA

DE

RIBERA Y ESTANY

—5, SANT RAMÓN, 5.—Barcelona—

En dit establiment se fan á preus reduhidissims y ab la major promptitut, tota classe de impresos com son targetas, facturas, memorandums, sobres, membrets, etc. etc.

També se trobará un assortit inmens de cromos propis per' anuncis industrials, menús, programmas, etc. etc.

Gran especialitat en carnets pera reunions y societats.